

[Chr. Thomsen.]

været ydet hele tiden, har forvredet systemet. Når man fremsætter en sådan påstand, skylder man også en dokumentation for den.

Om selve tanken i forslaget om at ændre støtten fra kontantstøtte til investeringsstøtte vil jeg sige, at for det første har vi på socialdemokratiets kongres selv fremsat nogle tanker om landbruget, som nok er mere konstruktive end dem, der foreligger her, og dertil kommer, at vi jo om kort tid får et oplæg fra regeringen, så vi agter ikke i socialdemokratiet at tage nogen konkret stilling til problemerne, før vi ser, hvad der er at tage konkret stilling til.

Jeg vil slutte med at sige, at hvis man skal bedømme forslaget som helhed, så ligger det sådan, at det på visse felter ganske enkelt nøjes med at bakke en udvikling op, der er i gang. Men derudover — jeg skal gerne sige det så skånsomt som muligt — mener jeg, at forslaget er så løst opbygget og så ubehjælpsomt, at man kan være rolig for, at det ikke vil sætte sig nogen som helst form for spor i den fremtidige udvikling inden for dansk landbrug.

Niels Ravn: Jeg ved ikke, om hr. Morten Lange nogen sinde har været på Hjallerup marked; det kunne måske være meget nyttigt af visse grunde, men lad det ligge. Når jeg nævner det, så er det, fordi man ved den lejlighed, denne årlige store begivenhed i Nordjylland, har noget, man kalder et forprang. Det vil sige, at man mødes, sådan lidt før de egentlige begivenheder skal finde sted, for at få tingene drøftet, og det er, ligesom det er blevet vane for hr. Morten Lange og SF, at de hvert år, når vi når frem til slutningen af vinteren, hvor de ved, at hele lovgivningen i relation til landbruget skal tages op til fornyelse, forsøger at få dette forprang; det er i år som i fjor, og det må vi så tage med.

Med hensyn til selve det forslag, der foreligger, kan jeg for det første helt slutte mig til de bemærkninger, som landbrugsministeren kom med i sit svar til hr. Morten Lange med en henvisning til, at en lang række af de problemer, der her omtales, dels har været, dels er til drøftelse i en række kompetente kommissioner og udvalg, og at man nu må give sig til at overveje, hvilke retningslinjer

vi skal følge fremover i relation til de betænkninger og konklusioner, vi har fået; mens man må afvente konklusioner på andre områder.

Jeg har forstået på landbrugsministeren, at vi i det kommende år kan forvente yderligere materiale fra landbokommissionen vedrørende det område, som har relation til afsnit I i hr. Morten Langes forslag, den økonomiske styring. Det drejer sig altså om, dels hvorledes de økonomiske midler skal tilføres landbruget, ad hvilke veje, gennem hvilke institutter, dels hvorledes man i det daglige i praksis skal administrere hele denne lovgivning, konkretiseret omkring statens jordlovsudvalg og de dertil knyttede øvrige udvalg.

Jeg skal da ikke skjule, at vi i det konservative folkeparti — og det har vi givet udtryk for igennem snart en længere årrække — mener, at her er ting at rette, at denne administration, denne styring af vor lovgivning, efterhånden som udviklingen er gået sin gang, sikkert trænger til at blive set efter i sømmene, trænger til en oppudsning, trænger til at blive bragt i overensstemmelse med den situation, som dansk landbrug nu befinder sig i i dag, idet hele dette apparat jo blev tilrettelagt i en situation, hvor man for så vidt stillede efter det direkte modsatte af det, vi stiler efter i dag, nemlig oprettelse af nye brug, flere selvstændige hjem ude i landdistrikterne, og det var en god og en lykkelig udvikling. Nu er vi desværre kørt hen i den situation, at det er de stik modsatte problemer, man beskæftiger sig med i de institutioner, der her er tale om. Og det er da klart, at der i de institutioner, der er opbygget med ét sigte, men som pludselig skal til at virke ud fra helt andre forudsætninger, kan være behov for ændringer. Det afviser vi ikke, men vi finder det, som landbrugsministeren har givet udtryk for det, rimeligt at afvente, hvilke retningslinjer man fra landbokommissionens side kan anvise os på dette område.

Med hensyn til landbrugets ejendomsforhold, der også omtales i hr. Morten Langes forslag, kunne det måske ved en overfladisk betragtning se ud, som om der var visse berøringsflader mellem de synspunkter, vi i det konservative folkeparti har, og hr. Morten Langes synspunkter. Beklageligvis må man overveje, om selvejet, skønt den langt